

Antika Acılar

– NurettinÖnder · 14 Mayıs 2013

Küle döküldüğüm günden beri ateşi özler oldum

Örülse fırtına saçlarıma harf harf sana eserim

Suyun göğsüme çekildiği andır

Saksılar çürük

Büyütmüyor mutluluk çiçeklerini

Saatler ölüm ç/alıyor

Paslı jiletle kanıyor artık bileklerim

Hangi arabesk şarkıyı dinlesem orman büyüyor gözlerim

Meneviş bakışlı bebekler büyüyor güneşin gebe kaldığı gurup vaktinde

Hayata siyah bir karanfil bırak ruhum

Üzerime kar boran yağsın

Değsin zincirlerine mahpusluğmun kırağı

Ben sadece tutsaklığa üşüyorum

Değişen mevsimden bana ne...

Ömrüme kırağı yağıyor,

Üzerime örtündüğüm gözlerinde ısınıyorum

Hani ellerimi nereye sakladığımı çözemediğim utangaçlığım üzerimde yine

Sen çok iyi bilirsin

Düşünmeden- düşünemedemden..

“Antika acılarımı çözecek tek şey yağlı bir kurşunun insafı. Derin bir muammanın beni soluksuz bırakırcasına bir kırbacın sırtıma bıraktığı esir yaraların iyileşmemesi misal..”

Gökyüzü bu gün sen kokuyor

Hiç bir meteoroljik tahmin söylemedi seni oysa

Sen olmayacaktın her kar yağışında

Ya da

Her yağmur damlasında

Silim mısralar düşmüştü ardına

Sen olmamalıydın
Bu koca ve viran şehrimde

Umut bir yudum sendin
Ben senden ibaret

Erir avuç ayamda
Senden kalan son sıcaklık
Üşüsem
Belki alırım
En karaborsadan bir tadım gülümseme

Kahır sofralarım sen çöreklenirsin
Acısı boğazımda
Huma kuşu ötüşü
Ve feryat içinde yuvasızlığım
Senden

Küle döküldüğüm günden beri aşk harını özler oldum

Erir cigara tabağımdaki son tütün
Hani dumanlansam
Sen son yudumunda
Kurtulsam
Sen içimlerden

-----NURETTİN ÖNDER